

- 2) Komisja zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami skarżących w 75 %, z wyłączeniem kosztów poniesionych wskutek interwencji przed Sądem i Trybunałem.
- 3) Strony skarżące zostają obciążone pozostałą częścią własnych kosztów poniesionych w postępowaniu przed Sądem i Trybunałem.
- 4) Republika Francuska, Chronopost i La Poste zostają obciążone własnymi kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Sądem i Trybunałem.

(¹) Dz.U. C 72 z 7.3.1998

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 czerwca 2006 r.
— **Österreichische Postsparkasse i Bank für Arbeit und Wirtschaft przeciwko Komisji**

(Sprawy połączone T-213/01 i T-214/01) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Konkurencja — Rozporządzenie nr 17 — Rozporządzenie (WE) nr 2842/98 — Decyzja 2001/462/WE, EWWiS — Funkcjonariusz ds. przesłuchań — Akt wywołujący skutki prawne — Dopuszczalność — Uzasadniony interes — Legitymacja wnioskodawcy lub składającego skargę do Komisji — Będący nabywcą towarów lub usług klient końcowy — Dostęp do pisma w sprawie przedstawienia zarzutów — Informacje poufne — Wystarczający interes)

(2006/C 190/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Österreichische Postsparkasse AG (Wiedeń, Austria) (Przedstawiciele: początkowo adwokaci M. Klusmann, F. Wiemer i A. Reidlinger, a następnie adwokat H. J. Niemeyer) i Bank für Arbeit und Wirtschaft AG (Wiedeń) (Przedstawiciel: adwokat H. J. Niemeyer)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: pełnomocnik S. Rating)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji funkcjonariusza ds. przesłuchań, odpowiednio, z dnia 9 sierpnia 2001 r. i 25 lipca 2001 r. o przekazaniu austriackiej partii politycznej (Freiheitliche Partei Österreichs) jawnych wersji pism w sprawie przedsta-

wienia zarzutów dotyczących postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE w przedmiocie ustalenia taryf prowizji i opłat bankowych (COMP/36.571 Österreichische Banken)

Sentencja wyroku

- 1) Skargi zostają oddalone.
- 2) Skarżące poniosą dwie trzecie kosztów związanych z postępowaniem głównym oraz całość kosztów związanych z postępowaniem o zastosowanie środka tymczasowego.
- 3) Komisja poniesie jedną trzecią kosztów związanych z postępowaniem głównym.

(¹) Dz.U. C 331 z 24.11.2001

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 czerwca 2006 r.
— **Girardot przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**

(Sprawa T-10/02) (¹)

(Urzędnicy — Pracownik tymczasowy — Niezgodne z prawem odrzucenie kandydatury — Uchylenie — Przywrócenie stanu rzeczy sprzed zdarzenia niezgodnego z prawem — Stosowne odszkodowanie pieniężne — Utrata szansy obsadzenia wolnego stanowiska — Ocena ex quo et bono)

(2006/C 190/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Marie-Claude Girardot (L'Hay-les-Roses, Francja) (Przedstawiciele: N. Lhoëst i É. Schieter de Lophem, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: początkowo F. Clotuche-Duvieusart, L. Lozano Palcios i H. Tserepa-Lacombe, następnie F. Clotuche-Duvieusart i H. Tserepa-Lacombe, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Ustalenie wysokości słusznego odszkodowania pieniężnego należnego od Komisji na rzecz M.-C. Girardot zgodnie z wyrokiem Sądu Pierwszej Instancji z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie T-10/02 Girardot przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (RecFP, str. I-A-109 i II-483)

Sentencja wyroku

1) Wysokość słusznego odszkodowania pieniężnego należnego od Komisji Wspólnot Europejskich na rzecz M.-C. Girardot zgodnie z wyrokiem Sądu Pierwszej Instancji z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie T-10/02 Girardot przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich zostaje ustalona na kwotę 92 785 EUR, powiększoną o odsetki w wysokości określonej przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowania, podwyższonej o dwa punkty, naliczone od dnia 6 września 2004 r.

2) Komisja ponosi koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 68 z 16.3.2002

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 21 czerwca 2006 r.
— Manfred Danzer i Hannelore Danzer przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-47/02) (¹)

(Prawo spółek — Dyrektywy 68/151/EWG i 78/660/EWG — Ogłaszanie rocznych sprawozdań finansowych — Ochrona tajemnicy przedsiębiorstwa — Naruszenie praw podstawowych — Podstawa prawna — Skarga o odszkodowanie — Niedopuszczalność)

(2006/C 190/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Manfred Danzer i Hannelore Danzer (Linz, Austria) (Przedstawiciele: początkowo J. Hintermayr, M. Krüger, F. Haunschmidt, G. Minichmayr i P. Burgstaller, a następnie J. Hintermayr, F. Haunschmidt, G. Minichmayr, P. Burgstaller, G. Tusek, T. Riedler i C. Hadeyer, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (Przedstawiciele: M. Giorgi Fort i M. Bauer, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze, żądanie odszkodowania, na podstawie art. 288 WE, za szkodę jakoby poniesioną przez skarżących w związku z obowiązkiem ujawnienia pewnych informacji w rocznym sprawozdaniu finansowym spółki, w której pełnią funkcje podmiotów zarządzających, wynikającym z art. 2 ust. 1 lit. f) pierwszej dyrektywy 68/151/EWG Rady z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi traktatu EWG (następnie art. 58 akapit drugi trak-

tatu WE, obecnie art. 48 akapit drugi WE) w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich (Dz.U. L 65, str. 8), oraz z art. 47 czwartej dyrektywy 78/660/EWG Rady z dnia 25 lipca 1978 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu EWG [następnie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu WE i obecnie art. 44 ust. 2 lit. g) WE] w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek (Dz.U. L 222, str. 11), i po drugie, żądanie stwierdzenia nieważności wyżej wymienionych przepisów.

Sentencja postanowienia

1) Skarga zostaje odrzucona.

2) Skarżący zostają obciążeni własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez Radę.

(¹) Dz.U. C 109 z 4.5.2002

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 czerwca 2006 r.
— Inex przeciwko OHIM — Wiseman (Rysunek skóry krowy)

(Sprawa T-153/03) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego znaku towarowego złożonego z rysunku skóry krowy w kolorach czarnym i białym — Wcześniejszy krajowy znak towarowy złożony w części z rysunku skóry krowy w kolorach czarnym i białym — Charakter odróżniający elementu składowego znaku — Niewystępowanie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Odrzucenie sprzeciwu — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2006/C 190/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Inex SA (Bavegem, Belgia) (Przedstawiciel: adwokat T. van Innis)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Przedstawiciele: początkowo U. Pflęghar i G. Schneider, następnie G. Schneider i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Robert Wiseman & Sons Ltd (Glasgow, Zjednoczone Królestwo) (Przedstawiciel: A. Roughton, barrister)